

СТИЛ

ЕТНОФУТРОЛА ЗА ЛАПТОП

Некада су се у чобанским торбицама носили хлеб, сир и чутурица са водом, а данас – мобилни телефон, новчаник, пасош, наочари, али и пословни прибор већег формата

Некада је свака кућа имала разбој, па су поред осталог, жене ткале и торбице, које су њихови мужеви и деца носили кад пођу да чувају овце. У томе су носили парче хлеба, сир, чутурицу са водом и, евентуално, фрулу. Те прве чобанске торбе имале су као шару само ромбоиде, а касније је предња страна украшавана ружом или неким другим мотивом са тканица и пиротских ћилима, у разним бојама.

– Ткана торбица је употребни предмет, заступљен у свим крајевима Србије. Може бити различитих димензија, у зависности од намене, углавном правоугаоног облика. У традиционалном животу наших предака, постојале су радне, за свакодневну употребу, већих димензија и једноставних тканих шара, са дугачким узицама причвршћеним за крајеве, тако да су могле да

Лопта од вуне

– Док су чували овце, пастири су непланирано направили и једну интересантну играчку. Јер, како су овце пролазиле кроз грмље и шибље, на томе су остајали комади вуне. Они су их сакупљали и паковали у те торбе, а после су их гљувачком слеђивали, правећи од тога лопту. Такву лопту данас праве и неке наше жене, користећи вуну, млаку воду и сапун, а производи је и „Етно-мрежа“. Веома је погодна за малу децу, јер се у њу може ставити и нешто што звецка и привлачи њихову пажњу – от-крива Ива.

се носе пребачене преко леђа или окачене о раме. Таква торба углавном је служила за ношење хране, ситније опреме за рад у пољу и дневне потребе, а оне веће чак и као носилка за бебе које су мајке морале да носе са собом док су обављале разне послове у пољу – сазнајемо од Иве Радић, менаџерке канцеларије у „Етномрежи“.

У свечаним и посебно важним приликама користила се торбица мањих димензија, а била је изузетно лепо декорисана и носила се о рамену. Ти декоративни елементи имали су одређену симболику у народном веровању у српској традицији. Најчешћи детаљ била је ружа, рађена у свим техникама (зев, клечаној и пребором), омиљена због своје раскошне лепоте, а у народу симбол верности, љубави и среће, као и софра, која је симбол благостања и напретка. Свечану торбу једнако су носили и мушкарци и жене, само што су по правилу цветни десени били намењени нежнијем полу, а геометријски, јачем.

Тканим торбицама, израђеним традиционалном клечаном техником, као и оним од пустоване вуне, чува се и преноси драгоцено наслеђе наших предака. Ткана торбица и данас има изузетну употребну вредност. Њена симболика и естетика пружају пуно простора за њену савремену примену и стилизацију. Ова уникатна рукотворина је рафиниран spoj традиционалне технике и модерног дизајна.

„Етномрежа“ нуди велики избор модела, од старих, пастирских, до торбица за ношење најелементарнијих потрепштина, попут мобилног телефона,

новчаника, пасоша, наочара, али и пословног прибора већег формата, а специјално су осмишљене и торбице за лаптоп.

– Оне се највише и траже, јер су практичне. Постављене су и доста квалитетно урађене, а ти

мотиви се лепо уклапају у модеран дизајн. Планирамо да их ојачамо кожом и да их још модерније дизајнирамо, како би биле што прихватљивије данашњим пословним људима – каже Ива Радић.

Д. Станковић

